

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 16 grudnia 2015 r.

Poz. 4605

UCHWAŁA Nr XVI/31/2015 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W BYDGOSZCZY

z dnia 1 lipca 2015 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały IX/64/15 Rady Gminy Pruszcz z dnia 28 maja 2015 r. w sprawie określenia warunków udzielania pomocy de minimis dla przedsiębiorców w zakresie zwolnień w podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. obrachunkowych regionalnych izb obrachunkowych (Dz.U. z 2012 r. poz. 1113 z późn. zm.), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy

uchwała, co następuje:

stwierdza, nieważność uchwały Nr IX/64/15 Rady Gminy Pruszcz z dnia 28 maja 2015 r. w sprawie określenia warunków udzielania pomocy de minimis dla przedsiębiorców w zakresie zwolnień w podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

Rada Gminy Pruszcz dnia 28 maja 2015 r. podjęła uchwałę Nr IX/64/15 w sprawie określenia warunków udzielania pomocy de minimis dla przedsiębiorców w zakresie zwolnień w podatku od nieruchomości. Uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy 2 czerwca 2015 r. Uchwała była przedmiotem badania nadzorczego na posiedzeniu Kolegium Izby 1 lipca 2015 r. O terminie posiedzenia kolegium, pismem znak RIO-KA-4010-16-2/2015 z dnia 26 czerwca 2015 r. zawiadomiony został Wójt Gminy Pruszcz który nie uczestniczył w obradach Kolegium oraz nie upoważnił przedstawiciela Gminy do uczestniczenia w posiedzeniu Kolegium.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Pruszcz określiła szczegółowe przesłanki udzielania pomocy de minimis, do której ma zastosowanie Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis. (Dz.Urz. UE L Nr 352 z dnia 24 grudnia 2013 r.) w postaci zwolnień w podatku od nieruchomości dla podatników którzy zrealizują nową inwestycję, względnie dokonają modernizacji lub rozbudowy istniejących obiektów budowlanych w zamian za utworzenie nowych miejsc pracy na zasadach określonych w uchwale. W uchwale, w § 4 ust. 2 postanowiono iż zwolnienie z podatku od nieruchomości o którym mowa w § 4 ust. 1 uchwały przysługuje podatnikom według następujących progów procentowych:

- 50% w przypadku utworzenia przez podatnika co najmniej 1-2 miejsc pracy,
- 60% w przypadku utworzenia przez podatnika co najmniej 3-4 miejsc pracy,
- 70% w przypadku utworzenia przez podatnika co najmniej 5 miejsc pracy.

Zwolnienie o którym mowa w § 4 ust. 1 przysługuje na okres 5 lat.

Podstawą prawną do udzielania przez organ stanowiący zwolnień z podatku od nieruchomości jest art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm.), który stanowi, że rada gminy – w drodze uchwały – może wprowadzić zwolnienia przedmiotowe inne niż

określone w ust. 1 ustawy. Zwolnienia takie mogą dotyczyć jedynie przedmiotu opodatkowania, którym są w myśl art. 2 ust. 1 ustawy budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Analiza postanowień przedmiotowej uchwały prowadzi do wniosku, iż rada gminy wprowadziła ulgi w podatku zamiast zwolnień, o których stanowi art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, szczególnie poprzez przyjęcie postanowień, o których mowa w § 4 ust. 2 uchwały. Pojęć ulga i zwolnienie nie można uznać za tożsame. W przypadku ulgi podatkowej ustawodawca nie rezygnuje z opodatkowania lecz mamy do czynienia z redukcją obciążenia podatkowego, tj. ze zmniejszeniem rozmiarów płaconego podatku, natomiast zwolnienie podatkowe oznacza definitywne wyłączenie przedmiotu opodatkowania z obowiązku podatkowego. Pogląd ten ukształtował się wraz z orzecnictwem podatkowym (wyrok WSA w Krakowie z dnia 22 października 2008 r. – I SA/Kr 177/08). W związku z powyższym zwolnienie podatkowe o którym mowa w art. 7 ust. 3 cytowanej ustawy powinno mieć charakter całkowity.

Ponadto Kolegium stwierdziło również, że zapis zawarty w załączniku Nr 4 i 4a do uchwały w brzmieniu: „Ja, niżej podpisany jestem pouczony i świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, wynikającej z art. 233 § 1 i 2 Kodeksu Karnego” został wprowadzony bez podstawy prawnej. Rada Gminy podejmując przedmiotową uchwałę na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie miała umocowania prawnego do nałożenia obowiązku składania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej określonej w art. 233 kodeksu karnego, który dotyczy odpowiedzialności za składanie zeznania mającego służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy kodeks karny. Czynności w zakresie zwolnień przedmiotowych od podatku od nieruchomości stanowią czynności prowadzone na podstawie uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego.

Ponadto, Kolegium zwraca uwagę na brak spójności pomiędzy zapisami zawartymi w uchwale w § 5 ust. 2, który stanowi, iż „Jeżeli łączna kwota pomocy przewidziana w ramach niniejszej uchwały przekracza pułap określony w ust. 1, zwolnienie od podatku od nieruchomości, na podstawie niniejszej uchwały przysługuje podatnikowi w odniesieniu do części, która nie przekracza tego pułapu” i w § 8 ust. 1 pkt 3 który brzmi „Utrata prawa do zwolnienia, o którym mowa w § 1, następuje w razie: przekroczenia dopuszczalnego pułapu pomocy de minimis”. Przepisy uchwały, zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, powinny być tak zredagowane, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje uchwałodawcy.

Biorąc pod uwagę przytoczone powyżej przepisy oraz orzeczenie Sądu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy orzekło jak w sentencji.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Bydgoszczy, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Tadeusz Dobek